

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ostravě rozhodl samosoudkyní Mgr. Jarmilou Úředníčkovou v právní věci žalobkyně **O. K.**, zastoupené JUDr. Alenou Kubalovou, advokátkou se sídlem Nádražní 2680/54, Ostrava 1, proti žalované **České správě sociálního zabezpečení**, se sídlem Křížová 25, Praha 5, o žalobě proti rozhodnutí žalované ze dne 16.12.2016, o **invalidní důchod**,

takto:

- I. Žaloba **se z a m í t á .**
- II. Žádný z účastníků **n e m á** právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

Žalobkyně se včas podanou žalobou domáhala zrušení v záhlaví označeného rozhodnutí žalované ze dne 16.12.2016, č. j. X, kterým bylo rozhodnutí České správy sociálního zabezpečení č. j. R-30.8.2016-423/X ze dne 30.8.2016 změněno tak, že žádost žalobkyně o změnu výše invalidního důchodu podle ust. § 41 odst. 3 zákona č. 155/1995 Sb., o důchodovém pojištění, ve znění pozdějších předpisů byla zamítnuta pro nesplnění podmínek ust. § 39 odst. 2 písm. b) a c) téhož zákona. Žalobkyně namítala, že dominantní postižení jejího dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu se týká pohybového ústrojí, přičemž bez pomoci jiných osob se není schopna sama pohybovat. Uvedla, že má další zdravotní postižení, např. cukrovku, která také omezují její pohyb a

schopnost si cokoliv osobně zařídit. Žalobkyně konstatovala, že posudkový lékař měl k dispozici veškerou její zdravotní dokumentaci, přesto nevzal v úvahu její těžké zdravotní postižení. Navrhla, aby soud určil znalce z oboru zdravotnictví dle seznamu znalců soudu, jenž objektivně prostuduje doložené lékařské zprávy, veškerou zdravotnickou dokumentaci za uplynulých 10 let a vyšetří její zdravotní stav.

Žalovaná v písemném vyjádření uvedla, že podmínka pro invaliditu vyššího stupně, pokles pracovní schopnosti o 50 % a více, nebyla dle posudkové rozvahy splněna. Napadené rozhodnutí i posudková rozvaha byly řádně zdůvodněny a byly zohledněny všechny lékařské zprávy. S ohledem na námítky žalobkyně, navrhla důkaz posudkem Posudkové komise MPSV ČR a rozhodnutí ve věci samé ponechala na úvaze soudu dle závěru posudku posudkové komise. Za současného stavu navrhla zamítnutí žaloby jako nedůvodné.

Ze správních spisů bylo zjištěno, že rozhodnutím České správy sociálního zabezpečení ze dne 30.8.2016, č. j. R-30.8.2016-423/X byla žádost žalobkyně pro nesplnění podmínek ust. § 38 zákona č. 155/1995 Sb., o důchodovém pojištění, ve znění pozdějších předpisů (dále „zdp“) zamítnuta. Z odůvodnění plyne, že podle § 38 zdp je jednou z podmínek pro nárok na invalidní důchod nedosažení věku 65 let a žalobkyně dosáhla věku 65 let dne 11.4.2015. V posudkovém závěru posudku Okresní správy sociálního zabezpečení Frýdek - Místek ze dne 27.6.2016 je konstatováno, že do 31.12.2009 dlouhodobě nepříznivý zdravotní stav odpovídal postižení uvedenému v kapitole IV., pol. 1, písm. b přílohy č. 2 vyhl. č. 284/1995 Sb., v platném znění, s poklesem schopnosti soustavné výdělečné činnosti o 35 %, bez navýšení ve smyslu § 6 odst. 4 a 5 citované vyhlášky. Od 1.1.2010 je rozhodující příčinou dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu žalobkyně s nejvýznamnějším dopadem na pokles pracovní schopnosti zdravotní postižení uvedené v kapitole IV., pol. 2c přílohy k vyhlášce č. 359/2009 Sb., o posuzování invalidity, pro které se stanovuje míra poklesu pracovní schopnosti 40 %. Procentní míra poklesu pracovní schopnosti se ve smyslu § 3 a § 4 citované vyhlášky nezměnila.

Proti označenému rozhodnutí České správy sociálního zabezpečení ze dne 30.8.2016 podala žalobkyně námítky, o nichž žalovaná rozhodla žalobou napadeným rozhodnutím ze dne 16.12.2016 tak, že se rozhodnutí České správy sociálního zabezpečení č. j. R-30.8.2016-423/X ze dne 30.8.2016 mění ve výroku tak, že žádost žalobkyně o změnu výše invalidního důchodu podle ust. § 41 odst. 3 zákona č. 155/1995 Sb., o důchodovém pojištění, ve znění pozdějších předpisů se zamítá pro nesplnění podmínek ust. § 39 odst. 2 písm. b) a c) téhož zákona. Žalovaná vycházela z posudku o invaliditě vypracovaného posudkovou lékařkou LPS ČSSZ dne 22.11.2016, v jehož odůvodnění se uvádí, že rozhodující příčinou dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu žalobkyně do 31.12.2009 byl vertebrogenní algický syndrom s dominující poruchou statodynamiky, posuzovaný dle kap. XV., odd. F, pol. 2b přílohy č. 2 vyhl. č. 284/1995 Sb., v pl. znění s mírou poklesu schopnosti soustavné výdělečné činnosti o 25 %, která byla navýšena o 10 % vzhledem k náročnosti povolání podle § 6 odst. 4 citované vyhlášky, na celkových 35 %. Od 1.1.2010 do 28.12.2014 byla rozhodující příčina dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu žalobkyně totožná, nově hodnocena dle zdravotního postižení uvedeného v kap. XIII., odd. E, pol. 1c přílohy k vyhlášce

č. 359/2009 Sb., s mírou poklesu pracovní schopnosti 40 %, bez navýšení ve smyslu § 3 citované vyhlášky. Od 29.12.2014 je rozhodující příčinou dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu žalobkyně revmatoidní artritida se systémovými rysy, jde o zdravotní postižení s lehkou až střední poruchou funkce při zavedené léčbě, bez orgánového postižení. Rozhodující příčinou dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu žalobkyně s nejvýznamnějším dopadem na pokles pracovní schopnosti je zdravotní postižení uvedené v kapitole XIII., odd. A, pol. 2b přílohy k vyhlášce č. 359/2009 Sb., pro které se stanovuje míra poklesu pracovní schopnosti 35 %. Míru poklesu pracovní schopnosti hodnotila posudková lékařka LPS ČSSZ z daného rozmezí (20 - 35 %) horní hranicí, tj. 35 %, s přihlédnutím k dalším uvedeným zdravotním postižením. Vzhledem k charakteru zdravotní poruchy a jeho vlivu na schopnost využívat dosažené vzdělání, zkušenosti a znalosti, na schopnost pokračovat v předchozí výdělečné činnosti nebo schopnost rekvalifikace, navýšila posudková lékařka procentní míru poklesu pracovní schopnosti podle § 3 odst. 2 citované vyhlášky o 10 %, celkově tedy činila 45 %. V posudku je dále uvedeno, že zdravotní stav omezuje žalobkyni pro práci fyzicky namáhavou a v nepříznivých tepelných podmínkách, schopnost rekvalifikace je zachována. Posudková lékařka dospěla k závěru, že k datu napadeného rozhodnutí i k datu jednání o námitkách nebyly zjištěny skutečnosti, které by vedly ke změně posudkového závěru lékaře OSSZ Frýdek – Místek. V posudkovém zhodnocení je podrobně rozvedeno, z jakých podkladů posudková lékařka vycházela při vypracování posudku.

Z posudku Posudkové komise MPSV ČR v Ostravě ze dne 20.9.2017, který si zdejší soud vyžádal v tomto řízení, bylo zjištěno, že do 31.12.2009 byla žalobkyně částečně invalidní podle § 44 odst. 1 zákona č. 155/1995 Sb., nebyla plně invalidní podle § 39 zákona č. 155/1995 Sb., ve znění zákona č. 134/1997 Sb. Šlo o pokles schopnosti soustavné výdělečné činnosti z důvodu dlouhodobě nepříznivého stavu o nejméně 33 %, nedosahoval však 66 % odpovídajících plné invaliditě a nešlo ani o schopnost vykonávat pro zdravotní postižení soustavnou výdělečnou činnost jen za zcela mimořádných podmínek. Ode dne 1.1.2010 i k datu vydání napadeného rozhodnutí byla žalobkyně invalidní podle § 39 odst. 1 zákona č. 155/1995 Sb., ve znění zákona č. 306/2008 Sb. Šlo o invaliditu prvního stupně podle § 39 odst. 2 písm. a) téhož zákona, nešlo o invaliditu druhého nebo třetího stupně podle § 39 odst. 2 písm. b) nebo c) téhož zákona. Jednalo se o pokles pracovní schopnosti z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu nejméně o 35 %, nedosahoval však více než 49 %. Posudková komise při vypracování posudku vycházela ze zdravotní dokumentace praktického lékaře MUDr. D., z nálezů revmatologické ambulance MUDr. Š. z 29.4.2016, 27.10.2016, 23.2.2015, 13.2.2015, 18.7.2017, 26.7.2017 a 12.4.2017, z nálezů ortopedické ambulance MUDr. K. z 8.4.2016, 6.5.2016 a 8.6.2016, z nálezu interní příjmové ambulance MUDr. K. z 9.5.2016, z interní ambulance MUDr. N. z 17.7.2017, MUDr. L. z 2.5.2017, MUDr. Š. z 21.7.2017, z nálezu interní ambulance MUDr. K. z 10.5.2016, 15.2.2017 a 5.6.2017, z nálezů laboratoře AeskuLab z 13.2.2015 a 29.7.2015, z nálezu rtg rukou, nohou a kolen MUDr. P. z 13.2.2015, z nálezů neurochirurgické ambulance MUDr. S. z 2.2.2015, MUDr. S. z 26.1.2016, z nálezu rtg C, Th páteře MUDr. M. z 12.12.2014, z propouštěcí zprávy neurologie Nemocnice Třinec z 29.12.2014, z nálezu neurologické ambulance MUDr. K. z 29.4.2015, z nálezů LSPP Nemocnice Třinec MUDr. P. z 31.1.2016, MUDr. K. z 13.10.2016, z interny Nemocnice Třinec z 2.5.2017 –

jméno lékaře neuvedeno, z oční ambulance MUDr. K. z 21.7.2017, z kardiologie MUDr. H. z 13.7.2017, z nálezů ambulance alergologie a klinické imunologie MUDr. C. z 3.5.2017 a z úplné spisové dokumentace OSSZ ve Frýdku - Místku. V posudkovém hodnocení se kromě jiného dále uvádí, že do 31.12.2009 byl rozhodující příčinou dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu žalobkyně vertebrogenní algický syndrom s dominující poruchou statodynamiky, což odpovídá postižení uvedenému v kapitole XV., oddílu F, položce 2b příl. č. 2 k vyhl. č. 284/1995 Sb., v platném znění, s poklesem schopnosti soustavné výdělečné činnosti o 25 %. Posudková komise zvýšila uvedenou míru poklesu schopnosti soustavné výdělečné činnosti vzhledem k náročnosti povolání o 10 % podle § 6 odst. 4 citované vyhlášky, celkově tedy činila 35 %. V posudku se dále uvádí, že od 1.1.2010 do 28.12.2014 byla rozhodující příčina dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu žalobkyně totožná, jednalo se o zdravotní postižení uvedené v kapitole XIII, odd. E, pol. 1c přílohy k vyhlášce č. 359/2009 Sb., kdy z rozmezí 30 – 40 % stanovila posudková komise hranici 40 %, bez změny ve smyslu § 3 citované vyhlášky. Rozhodující příčinou dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu k datu 16.12.2016 je revmatoidní artritida se systémovými rysy, jedná se o zdravotní postižení charakteru lehké až střední poruchy funkce při zavedené léčbě. Posudková komise MPSV ČR v Ostravě stanovila jako rozhodující příčinu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu žalobkyně s nejvýznamnějším dopadem na pokles pracovní schopnosti zdravotní postižení uvedené v kapitole XIII., oddílu A, položce 2b přílohy k vyhlášce č. 359/2009 Sb., kdy z rozmezí 20 – 35 % stanovila horní hranici 35 %. Procentní míru poklesu pracovní schopnosti posudková komise navýšila vzhledem k vlivu zdravotního postižení na schopnost využívat dosažené vzdělání, zkušenosti a znalosti, na schopnost pokračovat v předchozí výdělečné činnosti nebo schopnost rekvalifikace, podle § 3 odst. 2 citované vyhlášky o dalších 10 %, na celkových 45 %. V posudkovém hodnocení je dále uvedeno, že žalobkyně není schopna fyzicky nadměrně namáhavé práce se zvedáním a přenášením nadlimitních břemen, práce ve vynucených polohách, v nepříznivých klimatických podmínkách. Posudková komise MPSV ČR konstatovala, že řádně prostudovala zdravotní dokumentaci žalobkyně a dospěla ke stejnému posudkovému zhodnocení jako lékařka LPS ČSSZ.

U jednání soudu dne 31.10.2017 žalobkyně namítala, že poškození jejího zdravotního stavu odpovídá plné invaliditě. Navrhla zpracování znaleckého posudku za účelem objektivního posouzení zdravotního stavu, neboť měla za to, že její zdravotní stav byl vyhodnocen neobjektivně a zdravotní potíže byly podhodnoceny. Uvedla, že trpí několika závažnými diagnózami, není schopna sejít ze schodů či dojít na nákup. Soud návrhu na zpracování znaleckého posudku pro jeho nadbytečnost nevyhověl, neboť posudek PK MPSV ČR v Ostravě považoval za úplný a přesvědčivý.

Soud konstatuje, že stěžejní otázkou bylo posouzení zdravotního stavu žalobkyně. Soud byl proto povinen vyžádat si odborný lékařský nález. V soudním řízení ve věcech důchodového pojištění posuzuje zdravotní stav žalobkyně, ve vztahu k určení invalidity a jejího stupně, Ministerstvo práce a sociálních věcí ČR svými posudkovými komisemi, jak plyne z § 4 odst. 2 zákona č. 582/1991 Sb., o organizaci a provádění sociálního zabezpečení, ve znění pozdějších předpisů. Tato komise je oprávněna nejen k celkovému posouzení zdravotního stavu a zachované pracovní schopnosti žalobkyně, ale také k posouzení schopnosti soustavné výdělečné činnosti a k zaujetí posudkového

závěru o invaliditě, jejím vzniku, trvání a zániku. Z tohoto důvodu byl vypracován shora citovaný odborný lékařský posudek Posudkovou komisí MPSV ČR v Ostravě. Posudková komise podala posudek v řádném složení stanoveném v § 16b zákona č. 582/1991 Sb., ve znění pozdějších předpisů, neboť v komisi byl vedle posudkového lékaře i lékař z oboru interního lékařství. Posudek byl vypracován s náležitostmi uvedenými v § 7 vyhlášky č. 359/2009 Sb., kterou se stanoví procentní míry poklesu pracovní schopnosti a náležitosti posudku o invaliditě a upravuje posuzování pracovní schopnosti pro účely invalidity, na základě zdravotní dokumentace. Krajský soud neměl, s ohledem na výše uvedené, důvod zpochybnit závěr posudku Posudkové komise MPSV ČR v Ostravě, že u žalobkyně šlo do 31.12.2009 o pokles schopnosti soustavně výdělečné činnosti o 35 % a byla tedy částečně invalidní, od 1.1.2010 do 28.12.2014 šlo o pokles pracovní schopnosti z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu o 40 % a byla tedy invalidní v I. stupni a od 29.12.2014 i k datu vydání napadeného rozhodnutí šlo o pokles pracovní schopnosti o 45 % a byla taktéž invalidní v I. stupni.

Podle ust. § 39 odst. 1 zákona č. 155/1995 Sb., ve znění pozdějších předpisů, je pojištěnec invalidní, jestliže z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu nastal pokles jeho pracovní schopnosti nejméně o 35 %. Podle odst. 2 téhož ustanovení, jestliže pracovní schopnost pojištěnce poklesla nejméně o 35 %, avšak nejvíce o 49 %, jedná se o invaliditu I. stupně, jestliže poklesla nejméně o 50 %, avšak nejvíce o 69 %, jedná se o invaliditu II. stupně a jestliže poklesla nejméně o 70 %, jedná se o invaliditu III. stupně. Vzhledem k tomu, že u žalobkyně z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu došlo k datu vydání napadeného rozhodnutí k poklesu pracovní schopnosti jen v míře zakládající invaliditu I. stupně, soud žalobu jako nedůvodnou ve smyslu § 78 odst. 7 s.ř.s. zamítl.

Při přezkoumání napadeného rozhodnutí soud respektoval ust. § 75 odst. 1 a 2 s.ř.s., vycházel ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu a rozhodnutí přezkoumal v mezích žalobních bodů.

O nákladech řízení rozhodl soud podle § 60 odst. 3 s.ř.s. tak, že žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení, neboť žalobkyně ve věci úspěch neměla a žalované prokazatelně v souvislosti s tímto řízením žádné náklady nevznikly.

Poučení: Proti výroku tohoto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě do dvou týdnů od dne doručení tohoto rozhodnutí. Kasační stížnost se podává ve dvou vyhotoveních k Nejvyššímu správnímu soudu se sídlem Brno, Moravské náměstí 6 a rozhoduje o ní Nejvyšší správní soud.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s.ř.s.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

V Ostravě dne 31.10.2017

**Mgr. Jarmila Úředníčková
samosoudkyně**